

„ROCZNIKI BIESZCZADZKIE” WSKAZÓWKI DLA AUTORÓW

„Roczniki Bieszczadzkie” – wydawnictwo Bieszczadzkiego Parku Narodowego – utworzono dla publikowania referatów z odbywającej się corocznie konferencji naukowej pod hasłem: *Zasoby przyrodnicze Międzynarodowego Rezerwatu Biosfery „Karpaty Wschodnie” i ich ochrona*. Ponadto w rocznikach publikowane są prace naukowe, projekty dotyczące ochrony zasobów przyrodniczych i pamiątek kultury narodowej oraz koncepcje rozwoju edukacji przyrodniczej, turystyki i rekreacji w granicach Międzynarodowego Rezerwatu Biosfery „Karpaty Wschodnie”. Zamieszczane są również materiały poświęcone innym częściom Karpat Wschodnich, które mogą mieć znaczenie dla analiz porównawczych. Prace naukowe publikowane w rocznikach recenzowane są przez specjalistów.

Teksty przeznaczone do druku należy nadsyłać w dwóch egzemplarzach jednostronnego, **znormalizowanego maszynopisu** lub wydruku komputerowego (30 wierszy na stronie formatu A₄, 60 znaków w wierszu, lewy margines 4 cm). Teksty powinny być przesłane na CD; teksty pisane w edytorze Word for Windows, ryciny i wykresy w Corel Draw, Excel lub w formacie JPG, TIF, PCX, BMP, tabele w Word for Windows lub Excel.

Tekst przeznaczony do druku nie powinien przekraczać 1 arkusza wydawniczego – **22 strony znormalizowanego maszynopisu** (łącznie z tabelami i rycinami). Powinien być starannie przygotowany pod względem merytorycznym i stylistycznym oraz zgodnie z poniższymi wskazówkami technicznymi. Redakcja zastrzega sobie prawo zwrotu materiałów przygotowanych niezgodnie z powyższymi zasadami.

Artykuł przeznaczony do druku zawierać musi następujące elementy:

1. Dwujęzyczny polsko-angielski tytuł;
2. Abstrakt w języku angielskim (w załączeniu tekst polski);
3. Słowa kluczowe w języku angielskim;
4. Wstęp, metodykę badań, wyniki, podsumowanie – w języku polskim lub angielskim;
5. Streszczenie w języku angielskim o objętości 0,5–1,5 strony (w załączeniu tekst polski);
6. Spis literatury (wg zamieszczonych poniżej wzorów);
7. Polsko-angielskie podpisy rycin (przy mapach również legendy, przy wykresach nazwy osi);

8. Polsko-angielskie tytuły oraz nagłówki tabel. W przypadku tabeli zawierającej teksty należy przetłumaczyć ją w całości;
9. Nazwy łacińskie należy podawać bez nawiasów;
- 10. Do pracy należy dołączyć dane osobiste (imię (pełne) i nazwisko, tytuł naukowy, adres pracy oraz zamieszkania, telefon, e-mail).**

W rozdziale „*Doniesienia i notatki*” publikujemy krótkie, wartościowe informacje dotyczące ochrony zasobów przyrodniczych i kulturowych. W odróżnieniu od dłuższych artykułów notatka nie musi zawierać angielskiego streszczenia.

Tabele wraz z opisami powinny być przygotowane na osobnych stronach. Jeżeli są skomplikowane lub obszerne, przed ich zakodowaniem na dyskietkach należy porozumieć się z wydawnictwem. Ryciny (wykresy, mapy, fotografie) winny być zaopatrzone w kolejne numery arabskie oraz podpisy zestawione na osobnej stronie. W przypadku rycin wykonanych komputerowo należy bezwzględnie przekazać je Redakcji **w wersji oryginalnej** w plikach .cdr, .jpg, .tif, .bmp, itp. (nie wstawiać w plik tekstowy Word!). Ryciny należy wykonać w trybie czarno-białym stosując odcienie szarości lub szrafy i desenie. **Wymiary rycin powinny mieścić się w formacie 12,5 x 19,5 cm, podobnie tabele (choć mogą one przechodzić na kolejne strony).** Numeracja tabel i rycin powinna odpowiadać kolejności ich cytowania w tekście.

Spis literatury zamieszczony na końcu artykułu w porządku alfabetycznym autorów, powinien zaczynać się od nowej strony i obejmować wyłącznie pozycje cytowane w tekście. Tytuły prac pisanych alfabetem łacińskim należy podawać w ich oryginalnym brzmieniu. Tytuły prac pisane cyrylicą oraz znaki diakrytyczne należy transliterować na alfabet łaciński zgodnie z zasadami międzynarodowymi (zalecenia ISO). Skróty nazw czasopism przyjmując za: *World list of scientific periodicals*. Tytuły periodyków, których brak we wspomnianym wykazie należy zamieszczać bez skrótów. O kolejności prac danego autora (lub autorów) w zestawieniu decyduje rok publikacji. Po nazwisku i skrócie imienia oraz roku publikacji należy podać tytuł w pełnym brzmieniu, skrót nazwy czasopisma, numer tomu, numer zeszytu (w nawiasie) oraz – po dwukropku – pierwszą i ostatnią stronę publikacji, oddzielone zblokowaną pauzą. W przypadku wydawnictw książkowych po tytule należy podać: wydawcę, miejsce publikacji oraz liczbę stron. W przypadku wielu współautorów należy cytować redaktora zaznaczając (red.) [lub (ed.) przy wydawnictwach anglojęzycznych].

Przykłady zestawienia piśmiennictwa:

- Buchalczyk T. 1992. Wilk (*Canis lupus*). W: Polska czerwona księga zwierząt (red. Z. Głowaciński). PWRiL, Warszawa, ss. 73–76.
- Głowaciński Z., Weiner J. 1977. Energetics of bird communities in successional series of a deciduous forest. Pol. Ecol. Stud. 3 (4): 147–175.

Głowaciński Z. (red.) 1992. Polska czerwona księga zwierząt. PWRiL, Warszawa, 352 ss.

Ralska-Jasiewiczowa M. 1980. Late-Glacial and Holocene Vegetation of the Bieszczady Mts. (Polish Eastern Carpathians). PWN, Warszawa, 190 ss.

Cytując prace w tekście należy podawać nazwisko i rok wydania pracy. Przy powtarzających się datach wydania należy stosować oznaczenia literowe, np. 1968a, 1968b.

Odnośników w tekście należy unikać. Autor powinien zaznaczyć ołówkiem na marginesie drugiego egzemplarza maszynopisu, jakie części mają być drukowane petitem oraz podkreślić w tekście linią falistą wszystkie nazwy łacińskie. Na lewym marginesie należy również zaznaczyć proponowane miejsca włamania kolejnych rycin i tabel.

We wszystkich innych kwestiach należy przyjmować wzory zawarte w ostatnich numerach *Roczników Bieszczadzskich* lub zasięgnąć opinii Redakcji.

Autorzy otrzymują 1 egzemplarz „Roczników”. Poszczególne artykuły w plikach pdf są dostępne na stronie internetowej Parku: www.bdpn.pl, w działach: Nauka / Roczniki Bieszczadzkie oraz Wydawnictwa naukowe / Roczniki Bieszczadzkie.

Maszynopisy oraz wszelką korespondencję związaną z wydawnictwem należy kierować na adres Redakcji podany na stronie redakcyjnej.

Zasady transliteracji alfabetu ukraińskiego na język angielski (stosować w artykułach pisanych w j. angielskim):

litery ukraińskie	transliteracja	litery ukraińskie	transliteracja	litery ukraińskie	transliteracja
А, а	A, a	І, і	Ī, ī	Ф, ф	F, f
Б, б	B, b	Ї, ї	I, i	Х, х	Kh, kh
В, в	V, v	К, к	K, k	Ц, ц	Ts, ts
Г, г	H, h	Л, л	L, l	Ч, ч	Ch, ch
Ґ, ґ	G, g	М, м	M, m	Ш, ш	Sh, sh
Д, д	D, d	Н, н	N, n	Щ, щ	Shch, shch
Е, е	E, e	О, о	O, o	Ь, ь	'
Є, є	IE, ie	П, п	P, p	Ю, ю	IU, iu
Ж, ж	ZH, Zh	Р, р	R, r	Я, я	IA, ia
З, з	Z, z	С, с	S, s	'	'
И, и	Y, y	Т, т	T, t		
І, і	I, i	У, у	U, u		

Zasady transliteracji alfabetu rosyjskiego na język angielski (stosować w artykułach pisanych w j. angielskim):

cyrylica	transliteracja	cyrylica	transliteracja	cyrylica	transliteracja
А, а	A, a	Л, л	L, l	Ц, ц	Ts, ts
Б, б	B, b	М, м	M, m	Ч, ч	Ch, ch
В, в	V, v	Н, н	N, n	Ш, ш	Sh, sh
Г, г	G, g	О, о	O, o	Щ, щ	Shch, shch
Д, д	D, d	П, п	P, p	Ъ, ъ	“
Е(Ė), е(ë)	E(Ė), e(ë)	Р, р	R, r	Ы, ы	Y, y
Ж, ж	ZH, Zh	С, с	S, s	Ь, ь	'
З, з	Z, z	Т, т	T, t	Э, э	É, é
И, и	I, i	У, у	U, u	Ю, ю	YU, yu
Й, й	Ī, ĭ	Ф, ф	F, f	Я, я	YA, ya
К, к	K, k	Х, х	Kh, kh		

Zasady transliteracji alfabetu rosyjskiego oraz ukraińskiego na język polski (stosować w artykułach pisanych w języku polskim, w przypadku gdy nazwa nie ma polskiego odpowiednika). Nie transliterujemy nazw geograficznych powszechnie używanych w j. polskim, np. Lwów, Czarnohora, Dniestr.

cyrylica / j. ukraiński	transliteracja na j. polski	cyrylica / j. ukraiński	transliteracja na j. polski	cyrylica / j. ukraiński	transliteracja na j. polski
А, а	A, a	Й, й	J, j	Ц, ц	C, c
Б, б	B, b	К, к	K, k	Ч, ч	Č, č
В, в	V, v	Л, л	L, l	Ш, ш	Š, š
Г, г	G, g	М, м	M, m	Щ, щ	Š, š
Ґ, ґ	Ĝ, ĝ	Н, н	N, n	Ъ, ъ	“ ”
Д, д	D, d	О, о	O, o	Ы, ы	Y, y
Е, е; Ė, ė	E, e; Ė, ė	П, п	P, p	Ь, ь	' '
Є, є	Ê, ê	Р, р	R, r	Э, э	É, é
Ж, ж	Ž, ž	С, с	S, s	Ю, ю	Ū, ū
З, з	Z, z	Т, т	T, t	Я, я	Â, â
И, и	I, i	У, у	U, u	'	'
І, і	Ī, ĭ	Ф, ф	F, f		
Ї, ї	Ī, ĭ	Х, х	H, h		